

Духовні сироти чи Сини та Дочки?

Духовний тест: чи зростаю я у своїй вірі?

ДУХОВНІ СИРОТИ

ЗРІСТ

СИНИ ТА ДОЧКИ

«Чи ж ви аж такі нерозумні? Духом почавши, закінчите тепер тілом?» (До Галатів 3:3)

Я почуваюся далеким від Бога, схвильованим та без радості. Я є неначе вакуумом переживань.

Я піддаюся часто гріхам і вже не відчуваю їх так гостро як колись. Не відчуваю, що грішу (1 Ів.1:6-10 – «Якщо кажемо, що ми без гріха...»)

Я живу за схемою успіху/невдача. Мені важливо бути правим та виглядати впевнено. (Орієнтація на бездоганність)

Я почуваюся винним, невпевненим і недостойним. Я переймаюся думкою людей і тим, як мене сприймають інші.

Я сумніваюся, що «все сприяє на добре» і що Богу важливі мої проблеми.

Я завжди кажу «так», бо боюся сказати комусь «ні». Я намагаюся всім догодити, але так я вигораю.

Я більше використовую, ніж люблю людей. Все обертається навколо мене. Я хочу, щоб мені допомагали, але не хочу допомагати іншим.

Я злюся і починаю захищатися, коли мені говорять, що я самоправедний. Я не бажаю молитися словами: «Випробуй мене, Боже...» (Псалом 138:23-24)

Я маю бути правим у всьому. Я не терплю критики. Я прагну похвали та схвалення від інших. (Матв. 23:5; Ів. 5:44; 12:43)

Я відчуваю, що мушу розповідати про свої досягнення, бо інакше їх не помітять. (Гал. 6:14)

Я думаю собі: «Я їм покажу! Ось хай подивляться! Я впораюся там, де у них нічого не вийшло». (Сила волі)

Я користуюся своїм язиком як мечем, щоб ранити інших. (Як. 3:5-8)

Я постійно порівнюю себе з іншими, що викликає або гордість, або депресію – залежно від того, як я виглядаю у порівнянні.

Я – член КОЗНа (Королівського Ордена Задержаного Носа). Я – експерт з виявлення будь-чого хибного та неправильного.

«Я не кину вас сиротами, Я прибуду до вас!» (Івана 14:18)
«Ми пізнали й увірували в ту любов, що Бог її має до нас» (1 Івана 4:16)

Мої стосунки з Богом щоразу зростають. Його любов звільняє мене від зациклення тільки на собі. (1 Івана 4:16; Мт. 5:25)

Я все ще падаю, але я каюся швидше. Моя совість стає чутливішою до гріхів. (1 Тим.1:15; Римл. 8:1-9)

Я хочу, щоб прославилось Боже Ім'я. Не я є центром світу. Лише Бог завжди правий.

Я почуваюся любленим, прощеним і в безпеці, бо я завжди зодягнений у праведність Ісуса.

Моя щира довіра до Бога зростає. Я знаю, що Божий суверенний план для мого життя є мудрим і добрим.

Я кажу: «Зачекай хвилику. Я хочу спершу порадитися зі своїм Порадником». (Івана 14:13; 15:16)

Я менше думаю про себе й більше розмірковую: «Як мені допомогти і благословити інших?» (Филип. 2:4)

Я знаю, що я самоправедний. Я хочу, щоб Бог показав мені мій гріх, щоб я міг покаятися, очиститися і віддати Йому славу. (Псалом 138:23, 24)

Я можу визнати, що помиляюся, та можу сприйняти критику, бо Ісус є моєю праведністю. Мені не потрібен список досягнень, щоб вихвалитися. (1 Кор. 10:31; Филип. 3:7-9)

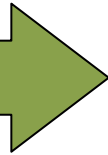
Я розповідаю іншим про Ісуса та вчуся хвалитися своїми слабкостями. (2 Кор. 12:9-10)

«**Я все можу** в Тім, Хто мене підкріплює, в Ісусі Христі». (Филип. 4:13 не просто вірш напам'ять!)

Дух допомагає мені користуватися язиком, щоб прославляти, дякувати, підбадьорювати та збудовувати інших. (Еф.4:29-30)

Я зростаю у захисті Божої любові до мене, тому думка інших людей не впливає на мою гідність. (Филип.3:9; 1 Кор.4:3-4)

Я помічаю все неправильне, що є навколо мене, але зростаю у любові до доброго і, як Павло, **обираю зосередження на «доброму і правдивому»**. (Филип.4:8)

Я доволі часто пліткую (сповідаю гріхи інших замість них). Можливо, у мене дар порадиництва? Крім того, коли я критикую інших, це відвертає увагу від моїх власних гріхів. (Прип.17:9)

Молитва? Власне, я не дуже часто молюся. Якщо вже біда, то хіба тоді... А якщо чесно, то більше молюся у групі, ніж наодинці.

Я більше думаю про себе і про моє керування всіма. *«Вони мусять зрозуміти, що я маю рацію!»* У мене є глибока потреба контролювати людей і ситуації.

Посада, статки та зайнятість роблять мене важливим та додають мені вартості. Просто знати Ісуса мене не задовільняє. (Порівняй: Филип. 3:8)

Я недостатньо добрий. Якби ще трішки постаратися, то я був би достойним, прийнятим і праведним.

Мені важко ділитися своєю вірою. Та й врешті віра – це особиста справа кожного. Коли я говорю щось про Христа, то це більше, щоб захиститися, аніж висловити любов до загублених людей. (Римл. 15:13)

15

Тепер я можу відверто говорити про свої провини та можу визнати їх перед іншими. Мене легше вчити та вказувати на мої недоліки. Я ж так багато помиляюся! (Як. 5:16)

16

Я не обмежую своє спілкування з Богом ранковою молитвою. Він хоче, щоб ми спілкувалися і впродовж дня. (1 Сол 5:16-18)

17

Христос все більше і більше контролює мене. Я вчуся молитися і довіряти Святому Духові змінювати інших людей та ситуації. (Гал. 5:24)

18

«А я при Тобі на землі не бажаю нічого!» (Пс. 72:25) *«Нехай нічим не хвалюся, хіба тільки хрестом Господа нашого Ісуса Христа...»* (Гал. 6:14)

19

Я більше і більше вірю в Євангеліє! Ісус є моєю цінністю, усією й єдиною моєю праведністю.

20

Я прагну, щоб інші знали Бога, як знаю Його я. *«Бог же надії нехай вас наповнить усякою радістю й миром у вірі, щоб ви збагатились надією, силою Духа Святого!»* (Римл. 15:13, див. 2 Кор. 5:11;14)

Чи ви розчаровані, що ваш духовний зріст такий нестабільний? Вітаємо у клубі. Швидкість нашого прогресу від лівої колонки до правої буде змінюватися від дуже швидкої до черепахової. Гірше те, що час від часу ми переживатимемо болючі поразки і втечу до лівої колонки. Такий крок один мій розумний учень назвав «сиротинська втеча». Але зміцнюйтеся! Ісус помер за таких невдах, як ми з вами, а коли ми переживаємо боротьбу, то з нами пліч-о-пліч сам святий Павло (див. Римл.7:15-24 *«я бо чиню не те, що хочу...»*). Біблія часто описує християнське життя як перегони (1 Кор. 9:24; Євр.12:1-3), боротьбу (Еф.6:12) та змагання (1 тим. 6:12, тощо). Тому Петро і каже: *«Улюблені, не дивуйтесь огневі, що вам посилається на випробовування, немов би чужому випадку для вас»*. (1 Пет. 4:12). Виявляється, що комусь сказали, ніби християнське життя – це веселий парад у парку. У книжці «Нешасливі секрети християнського життя» Філ Янсі розвінчує цей міф: «Стережіться, якщо хтось говорить вам, що знайшов «секрет святості». Краще спитайте, чи можна зупинитися у нього вдома на два тижні та подивитися, що станеться. Впевнений, що ви тоді побачите більше гріхів, ніж собі думали. Хіба не логічно припустити, що якби можна було досягти досконалості, то Павло, чоловік, який написав щонайменше тринадцять з двадцяти семи книг Нового Завіту, досягнув би її?»

Але якщо ж справді не існує жодних «Семи кроків до святості» і жодних таємничих формул, то як нам почати рухатися від «сирітства» до думок, почуттів і вчинків тих, ким ми насправді є, – безмежно улюблених синів і дочок Бога? Павло чітко говорить, що жодна «людська спроба» не може спрямувати нас у цьому напрямку, а тільки віра у Христа та залежність від Духа Святого. Хочете доказів? **Зробіть такий експеримент.** Спробуйте визначити, у що потрібно вірити, щоб отримати двадцять чудових плодів, які записані у правій колонці. «Це те, у що потрібно вірити?» – запитаєте ви. Так...

1. Вірити, що Отець полюбив вас, прийняв у Свою сім'ю, радіє вами і для Своєї слави повністю присвячений піклуванню про вас, зберігаючи вас зараз і на вічні віки. (Римл. 8:1; 14-39; Еф. 1:3-21; 1 Ів. 3:1).

2. Вірити, що Божий Син помер за ваші гріхи, що Він воскрес із мертвих до життя заради вас, і що зараз Він сидить по правиці Отця, заступаючись за вас, тобто представляє Свою святість Отцю як вашу святість. Як наслідок, у Божих очах такий грішник, як ти, є прекрасним, бо Він бачить вас одягненими у те, що Лютер називає «подарунком праведності» Сина. (Римл. 8:34; 1 Кор. 5:21; Євр. 7:24; Гал. 3:27). Чекайте, далі ще краща новина.

3. Вірити, що Дух Святий, Який у вашому серці цієї миті волає «Авва, Отче!», щоб, як Його усиновлена дитина, ви могли відлунням відгукнутися на ці слова (Гал. 4:6; Римл. 8:15). *Відгукніться же!* Зосередьте свій взір на Ісусі і не зводьте погляду з Нього (Євр.12:2)! Наша довіра повинна бути в *Ісусовім подарунку праведності*, який спасає й освячує нас. Ісус пообіцяв, що Святий Дух ясно зійде на нас *«ріками живої води»*, щоб ми *«прийшли»* до Нього і *«пили»* (Ів. 7:37).